

на забезпечувати раціональне використання рухомого складу, повну безпеку й високу культуру обслуговування пасажирів з найменшими витратами. Однак, раніш розроблені методи оцінки якості в проєктах міського пасажирського транспорту не повністю враховували суб'єктивну оцінку пасажирами умов обслуговування.

Проведені дослідження ставили за мету розробку комплексного показника якості при виконанні маршрутної поїздки в проєктах міського пасажирського транспорту з урахуванням суб'єктивної оцінки пасажирами якості обслуговування. Дослідження значущості для пасажирів критеріїв оцінки якості роботи міського пасажирського транспорту дозволили виявити, що при здійсненні поїздки пасажирами для трудових пересувань в першу чергу важливий час руху, другим є час очікування транспортного засобу, третій – безпека руху, четвертий – кількість пересадок, п'ятий – час підходу до зупинки. Для культурно-побутових пересувань найважливішим показником є час поїздки, на другому місці наповнення салону транспортного засобу, третім за значущістю є безпека руху, четвертим – час очікування транспортного засобу, п'ятим – кількість пересадок.

Такі фактори, як інформаційне забезпечення поїздки, конструктивні особливості транспортного засобу та система збору оплати за проїзд виявилися найменш значущими і фактично не впливають на оцінку пасажирами якості роботи міського пасажирського транспорту.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОБОТОДАВЦЯ ЗА СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

Костоянц І.Г., Бокатов Д.О., Ткаченко Ю.С.

Науковий керівник – Хворост М.В., доктор техн. наук, професор

Закон України «Про охорон праці» є основним законодавчим актом, що регулює правовідносини між роботодавцем та працівником у сфері охорони праці. Закон визначає повну відповідальність роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці, а також права працівників на безпеку як при прийомі на роботу, так і у процесі трудової діяльності.

Роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.

З цією метою роботодавець забезпечує функціонування системи управління охороною праці, а саме:

- створює відповідні служби і призначає посадових осіб, які забезпечують вирішення конкретних питань охорони праці, затверджує

інструкції про їх обов'язки, права та відповідальність за виконання покладених на них функцій, а також контрольне їх додержання;

- розробляє за участю сторін колективного договору і реалізує комплексні заходи для досягнення встановлених нормативів та підвищення існуючого рівня охорони праці;

- забезпечує виконання необхідних профілактичних заходів відповідно до обставин, що змінюються;

- впроваджує прогресивні технології, досягнення науки і техніки, засоби механізації та автоматизації виробництва, вимоги ергономіки, позитивний досвід з охорони праці тощо;

- забезпечує належне утримання будівель і споруд, виробничого обладнання та устаткування, моніторинг за їх технічним станом;

- забезпечує усунення причин, що призводять до нещасних випадків, професійних захворювань, та здійснення профілактичних заходів, визначених комісіями за підсумками розслідування цих причин;

- організовує проведення аудиту охорони праці, лабораторних досліджень умов праці, оцінку технічного стану виробничого обладнання та устаткування, атестацій робочих місць на відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці в порядку і строки, що визначаються законодавством, та за їх підсумками вживає заходів до усунення небезпечних і шкідливих для здоров'я виробничих факторів;

- розробляє і затверджує положення, інструкції, інші акти з охорони праці, що діють у межах підприємства, та встановлюють правила виконання робіт і поведінки працівників на території підприємства, у виробничих приміщеннях, на будівельних майданчиках, робочих місцях відповідно до нормативно-правових актів з охорони праці, забезпечує безоплатно працівників нормативно-правовими актами та актами підприємства з охорони праці;

- здійснює контроль за додержанням працівником технологічних процесів, правил поведінки з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, використанням засобів колективного та індивідуального захисту, виконанням робіт відповідно до вимог з охорони праці;

- організовує пропаганду безпечних методів праці та співробітництво з працівниками у галузі охорони праці;

- вживає термінових заходів для допомоги потерпілим, залучає за необхідності професійні аварійно-рятувальні формування у разі виникнення на підприємстві аварій та нещасних випадків.

Роботодавець несе безпосередню відповідальність за порушення зазначених вимог.